

נוטל פרק אחד ועשרים שבת

קמב.

עין משפט נר מצוה

ד א מיי ומגן עס וטוע' עס
 ב ג מיי פייח מל' שנת
 ד ה ו פייח הלכה עי'
 ו ז טו' עיי' א"ח עי' ענה
 טעף ה'
 ז ה מיי פייח עס הל'
 טו טו' עיי' א"ח עי' עט
 טעף ג'
 ח ו מיי עס טו' עס עס
 טעף ג'
 ז ט ו ט ו ט עס הלכה
 כ:
 י ב מיי פייח עס הלכה ט
 ובלקט עי'
 יא ל מיי פייח מל'
 ממונת הל' ג'
 יב מ עס הלכה ו'

מוסף רש"י

מדמנת בתרומת דראי
 שס נפלה סהא מן הדמנת
 לנקוט חזר וזו עס מהא
 סאן לבס סהא ז', וכלן סאון
 (תמורה יב.) אלא לפי
 חשבון, לפי מה שיש ממונת
 כסא וז של דמנת ענין
 מהא סהא מן החולין, אל
 סהא סהא מן ענין, ענין סה
 נפלה מחילת סהא על ממונת
 לתוך כ"ל סהא על חולין
 דמנת ועכ"ל כל סהא וסא
 שיש עס הו' אחר מביד שבו
 ממונת, והיינו ג' ממונת
 ככל סהא וסא, אס מוזה
 נפלה סהא ממונת ומיעט
 לתוך חולין אמריס, אס עס
 ענינס ענינס לזון אחריס
 על חולין ענינס עס עשריס
 וענינס לזון חולין ענינס וז
 ומענינס אס לזון בתרומה (שם).

מוסף תוספות

א. ויניחם בתוך כלי אחר.
 מוס' הל"ש ב. גבי תרומה מוס'
 האמר רב חסדיא. מוס'
 הל"ש ג. א"צ' דברוקמין
 לה גמי בפירות המטמנים.
 מוס' הל"ש ד. כגון
 שהתורה מונחת בסלים
 קטנים בעצמה וכן
 התבאה ואותם סלים
 מוס' הל"ש.
 ה. והווי סלים של תהורה
 למעלה סלים של תמאה.
 מוס' הל"ש ו. והיהניחם
 ע"ג קרקע. מוס' הל"ש.
 ז. תפרינותיה ומתניחם
 יחד. מוס' הל"ש ח. בהא
 לא מתרחקין ל"י ליקח
 וכו'. מוס' הל"ש.

רבינו הגנאל (המשך)

אין המדומע מדמע אלא
 לפי חשבון, פי' סאה
 שנפלה לחמשים סאין
 ונפלה סאילו החמשים סאין
 לפחות חמשים מדמנת,
 אבל אם נפלה סאה לשישים
 סאין עולה לפי סאילו היתה
 סאה במאה סאין ואחת
 היתה עולה. והוזנו עוד
 לחקשות, אימור דשמעת
 ליה ל"י אלעזר שחשב
 מבבל מ"ל סאין הל"ל
 הסאה האחת שנפלה ל"י
 סאין אחרות תרומה כולה,
 ומדמנת עד מאה ואחת
 להוציא, לקולא לתקן
 בשבת מי שמעת ליה, ולא
 ופירקני פירוק אחר
 והוא, ר' יהודה סבר לה כר'
 שרעון דתנן סאה של
 תרומה שנפלה למאה חולין
 ונדמנת, ולא הספיק
 להגביהה עד שנפלה
 האחרות הרי זו אסורה, ור'
 שרעון מתי, ת"ק סבר כיון
 שלא הגביהה נמצא שנפלו
 ב' סאין למאה סאין ואין
 עולין כי פחות ממאה הן,
 ור' שמעון סבר מאותה העת
 שפלה סאה תרומה למאה
 חולין והווי תרומה ומאה ושאר
 חולין בחכשיו, וסאה אחת
 בתוך תרומה, התרומה היא
 אסורה בלבד, וכשנפלה
 אחר כן עוד סאה אחת
 תרומה עליה, על מאה
 חולין נפלה ועולה כר'.
 ופירקני לה ורבריס פשוטין
 הן, והדרגן ורומקנין ר'
 יהודה דמתניתין כר' שמעון

ונשדיניהו לפירי ונשדייה לאבן. ואס תאמר גבי קטן נמי
 נשדייה לאבן מידו ואמאי שרי לטלטולי עס האבן
 וי"ל אס ישלכו מידו יאעק התינוק ויבכה וא"ת מ"ש דלא שרינן לטלטול
 תינוק אלא כשיש לו גיעושין מיצטל אבן אגב מינוק כמו שהיא
 בטלה אגב ככללה מלאה פירות וי"ל
 דאינו צריך כל כך טלטול התינוק
 וא"ת אפילו אין הכלכלה מלאה
 פירות וצטלו אבן אגבה כי הכי
 דצטלו צפ"צ דבינה (דף כא.) שירי
 הכוס אגב הכוס אי לאו דאיסורי
 הנאה וינהו וי"ל שאני שירי דגרעיני
 יותר מדלי וצטלו טפי וכן י"ל מתוך
 שמעתא גופה דבינה כמו שפירשמי

לעיל צפוק כירה (דף מו. ד"ה הוה):
ונשדיניהו לפירי ונשדייה לאבן
 ב' וא"ת מכל מקום
 ינקטינהו לפירי צדיקס^א וינהו האבן ככלכלה
 והא אמרינן לקמ"ל לא ענו אלף שטוריה
 למטה וטמאה למעלה אלף שטוריה למעלה
 וטמאה למטה שקל לה לטוריה ושקל לה
 לטמאה והיינו על כרחך צדיק דלי ויקל
 לה ככלי א"כ גס צמאה למעלה ליה ויקל
 לזרקה ככלי אלף שמע מינה דשקל לה
 צדיק^א וא"ת הכי נמי לשקטינהו לפירי
 צדיק וי"ל דמייירי שפי הכלכלה לר הוא
 ואינו יכול להכניס עס ידיו אי נמי וי"ל
 דהיא לזקמן מייירי צמורה היא ככליס
 קטניס^ב בתוך הקופה שקל דרך הניח
 טמאה וטוריה ביחד אלף שקלס זה כפני
 עלמו זה כפ"ע^א והכי מני שקל לטוריה
 שהיא למעלה צדיק^א אלף ככלכלה דהא
 אין כאן כליל^א ולא מני נקוט להו צדיק
 סין יפול לזרן^א והשאה לא לזכנא לשינוא
 קמא דפירות ולקמן המיטעין דהא כיון דאבן
 עממה הו' דופן ככלכלה אפי' הו' עדי
 לפירות ולקמן והדר שקל לפירי ושקן
 לאבן לא הו' נמי צמאי לזכנא כיון
 שהכלכלה פחותה^ב שהאבן נעשה לה דופן.
 והא דלא קאמר אלף לפי שלא הוכרי
 אמורא לעיל א"כ השאה י' להעמיד
 נמי צפירות המיטעין דל"כ וכל
 להשליק מעט צקקע והלוין ככלכלה
 מעט מעט כמה שחולק להחזיק עד
 מקום הפתח מ"כ:

הכא נמי בפירות המיטעין.
 וא"ת אכתי יטלס צידו
 ויניחם בתוך כלי אחר או גבי
 טבולא או ע"ג סודר דמנוכח כסמון
 גבי תרומה דאמר רב חסדיא לא שנו
 אלף שטוריה למטה וטמאה למעלה
 אלף שטוריה למעלה וטמאה למטה
 שקיל לטוריה ושקיל הטמאה ואע"ג
 דמוקמינן נמי צפירות המיטעין וי"ל
 דהתם מייירי כגון שטוריה מונחת
 בסלים קטניס צפני עממה וכן
 הטמאה ואותם סלים מונחיס בתוך
 כלי אחר גדול והיו סלים של טוריה
 נלמעה לסלים של טמאה ליהוב ליקח
 סלי טוריה וסליה ע"ג קרקע אלף
 אס מונחת זו על גב זו בלא שום
 כלי כי הכא שהפירות מונחיס צידה
 צהא ודאי לא אמר שציק לה לטמאה
 ושקיל לה לטוריה. מ"ר:

שנפלה פחותה מן חולין.
 מכאן משמע דתרומה
 עולה צאדה ומאה עס האיסור וש"י
 לא פירש כן צפרק גיד הנשה (חולין דף
 טז:) גבי כל איסורין צמורה צמאה
 דלפירי שיעמו לא אחי' מסקנא הכיני'
 שאוכל
 והא

אחי לאחיו. וטעמא לאו משום טלטול הוא דלפילו לאחוזו צידו
 והתינוק מהלך צרגליו אסר ליה רבא דילמא נפיל ואחי לאחיו וכוין
 דלאו סכנת נפש היא לא שרו ביה טלטול: **סניא כווסיה דרבא.** דכי
 נקט לה עליון כמאן דלפקא תחתון גופיה דמי ומימידי: **ופנדלו**
וטעושו צידו. צקומונא שאלא כדרכך
מלבוש: המוציא אדם וכליו עליו.
מלבוש צהן: וטעושו צידו.
 צלכצעותיו מדלל תנא צידו כדנקט
רישא: פטור. דצגדיו צטלי לגביה
 ועליו הוא פטור כרבי נתן: ואילו
הוציא כמות סהן. שהיה אותו
 עליון לחזו צהן ולא מלבוש מידי הנושא
 והיינו כרבא: **סיהו ככלכלה כסיס.**
 והיא עממה תיאסר: **מלאה פירות.**
 דעיקר נעשית כסיס לפירות הלךך
 אבן מיטלטלת אגב כלי ופירות שהיא
 מותר: **וינקטינהו צדיקס.** ילקטס מעל
 הארץ צדיק ויחזירם לכלכלה ויטלטלם
 ולמה המירו אבן לטלטל אגב כלי
 ופירות: **צפירות המיטעין.** צפירות
 מצושלין ורכין מאד כגון תאניס
 ותומיס וענינס שאס ישליכס לזרן
יטפו: ונערינהו נעורי. עד שיקטלקו
 הפירות מן הארץ לתוך הכלכלה
פחוטה. שנפחית דופנה או שוליה:
וטמאה למעלה. והוא צריך לטוריה לפי
 ואינו יכול לטול הטמאה צדיקס לפי
 שהיא מוקפה לפיכך יטלטל הכל עד
 השלחן ושליך הכל עליו ויטול
הטוריה: לישנינהו. לזרן כולן:
וינקטינהו. לטוריה ציד ויחזירנה
 לכלכלה: **מסני' לזורך גופו.** שצריך
 לטוריה לגופה לאכולה הלךך אי
 לאו לטוריה למטה לא שרו ליה
 לטלטולי לטמאה אלף שקיל לטוריה
 וממני לה לשלחן: **צרייחא לזורך**
מקומו. שצריך למקום הכלי וע"כ
 כולו הוא צריך לסלקו משם ושרו ליה
 רצנן לטלטל האי אטו האי: **ומאי**
דוחקיה כו'. דלצטרך למימר לא
 שנו אלף שהטמאה למעלה לשצקי
 כדקס"ד צין שטמאה למעלה צין
 שטמאה למטה ולוקמי צצריך למקומו:
אלף לזורך גופו. שצריך לכך לצדכ
 עליו עס ולא לסלקו לפיכך לא המירו
 לו לטולו עס המעוה אלף מנערו
 צמקומו אלף צריך למקום הכר
 מלטלל הכל צידה: **ומדסיפא כו'**
רישא נמי לזורך גופו. הלךך אי הוה
 טוריה למטה לא הו' שרי ליה
 לטלטולי טמאה דקדקתי גבי מעות
 מנערו ונפלות ומלטלל היתרא
 לחודיה: **הא קממקן.** שצמיהא לדי
 היתר ונגזר ביה אטו תיקון שע"י

מלאכה: כר"א דאמר סרומה. הואיל
 וינתנה להעלות אחת שיענה צעינה
 ממתחא כאלו מונחת לצדה ואינה
 מערבת הלךך לא קממקן מדי:
מדמעס. זה שנפרד משם ואוסר
 צ"ש של חולין כאלו היא תרומה ודאי:
וחכ"א אין המדומע מדמע. חולין
 אחרים אלף לפי חשבון התרומה
 צצמדומע. כגון אס מחילתו נדמע
 ס' של חולין ע"ג סאה תרומה וחזרה
 סאה ממנו ונפלה לתוך אחרים לא
 חשבינן תרומה אלף ס' צצסאה לא
 ומדמע עד צ"ט צצנגדו ואלס יס
 חולין יותר מן' כנגדו עולה:
ודאי: לקולא. דלא ליהו המעלה אותה צצצת
 כמתקן: **מי אמר.** הא ודאי מתקן הוא ע"כ:
הוא דאמר. רבי יודה ויחזירנה
 לטוריה למטה לא שרו ליה לטלטולי
 לטמאה למעלה אלף שקיל לטוריה
 וממני לה לשלחן: **צרייחא לזורך**
מקומו. שצריך למקום הכלי וע"כ
 כולו הוא צריך לסלקו משם ושרו ליה
 רצנן לטלטל האי אטו האי: **ומאי**
דוחקיה כו'. דלצטרך למימר לא
 שנו אלף שהטמאה למעלה לשצקי
 כדקס"ד צין שטמאה למעלה צין
 שטמאה למטה ולוקמי צצריך למקומו:
אלף לזורך גופו. שצריך לכך לצדכ
 עליו עס ולא לסלקו לפיכך לא המירו
 לו לטולו עס המעוה אלף מנערו
 צמקומו אלף צריך למקום הכר
 מלטלל הכל צידה: **ומדסיפא כו'**
רישא נמי לזורך גופו. הלךך אי הוה
 טוריה למטה לא הו' שרי ליה
 לטלטולי טמאה דקדקתי גבי מעות
 מנערו ונפלות ומלטלל היתרא
 לחודיה: **הא קממקן.** שצמיהא לדי
 היתר ונגזר ביה אטו תיקון שע"י
 מלאכה: **כר"א דאמר סרומה.** הואיל
 וינתנה להעלות אחת שיענה צעינה
 ממתחא כאלו מונחת לצדה ואינה
 מערבת הלךך לא קממקן מדי:
מדמעס. זה שנפרד משם ואוסר
 צ"ש של חולין כאלו היא תרומה ודאי:
וחכ"א אין המדומע מדמע. חולין
 אחרים אלף לפי חשבון התרומה
 צצמדומע. כגון אס מחילתו נדמע
 ס' של חולין ע"ג סאה תרומה וחזרה
 סאה ממנו ונפלה לתוך אחרים לא
 חשבינן תרומה אלף ס' צצסאה לא
 ומדמע עד צ"ט צצנגדו ואלס יס
 חולין יותר מן' כנגדו עולה:
ודאי: לקולא. דלא ליהו המעלה אותה צצצת
 כמתקן: **מי אמר.** הא ודאי מתקן הוא ע"כ:
הוא דאמר. רבי יודה ויחזירנה
 לטוריה למטה לא שרו ליה לטלטולי
 לטמאה למעלה אלף שקיל לטוריה
 וממני לה לשלחן: **צרייחא לזורך**
מקומו. שצריך למקום הכלי וע"כ
 כולו הוא צריך לסלקו משם ושרו ליה
 רצנן לטלטל האי אטו האי: **ומאי**
דוחקיה כו'. דלצטרך למימר לא
 שנו אלף שהטמאה למעלה לשצקי
 כדקס"ד צין שטמאה למעלה צין
 שטמאה למטה ולוקמי צצריך למקומו:
אלף לזורך גופו. שצריך לכך לצדכ
 עליו עס ולא לסלקו לפיכך לא המירו
 לו לטולו עס המעוה אלף מנערו
 צמקומו אלף צריך למקום הכר
 מלטלל הכל צידה: **ומדסיפא כו'**
רישא נמי לזורך גופו. הלךך אי הוה
 טוריה למטה לא הו' שרי ליה
 לטלטולי טמאה דקדקתי גבי מעות
 מנערו ונפלות ומלטלל היתרא
 לחודיה: **הא קממקן.** שצמיהא לדי
 היתר ונגזר ביה אטו תיקון שע"י

כן אלעזר דאמר נתון עיניו בצד זה, כלומר מחשב להוציא התרומה מצד זה ואוכל מצד זה, ש"מ כי התרומה מחתא במקום אחר, ואקשינן וכי ר' יהודה כר' שמעון בן אלעזר סברא ליה

אין סאה אחת לשישים סאה חולין, ר' אליעזר סבר הכל אסור חמשים הראשונים וששים האחרונים, שאני אומר הסאה של תרומה עצמה היא שנפלה בששים האחרונים לפי שאין המדומע עולה אלא באחד ומאה ואין באחד מן מאה בעת נפילתה בהן, וחכ"א